

Arrest

nr. 338 365 van 19 december 2025
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. C. VAN ESCH
Sint Annalaan 608/gelijkvloers
1800 VILVOORDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 6 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 14 mei 2025 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 16 september 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 24 september 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij (hierna: verzoeker), die stelt over de Ghanese nationaliteit te beschikken, kwam volgens haar verklaringen op 25 juli 2024 aan in België en diende op 29 juli 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 24 februari 2025 werd verzoeker gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 8 april 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing betreft de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Ghanees staatsburger en behoort u tot de Ashanti bevolkingsgroep. U heeft negen jaar school gelopen en werkte voor uw vertrek in Amansie als kettingzaag operator. U woonde in uw land, samen met uw partner P. T. (...) en jullie twee kinderen, G. A. (...) en F. D. A. (...), in Amansie bij Nkwawie. In 2014 werd u lid van de "New Patriotic Party" (NPP). Op 7 december 2016 was u "polling agent" in Amansie voor deze partij. In juli 2018 was u bij Amansie een boom aan het omzagen. Deze viel echter per ongeluk op een vrouw en haar kind die dodelijk werden getroffen. Omstaanders die het voorval hoorden gebeuren snelden toe en vielen u aan. U werd hierbij door één of ander voorwerp geraakt aan uw hoofd en kampt sindsdien met hoofdpijn. Hoewel u uw onschuld uitriep zagen de mensen u als verantwoordelijke voor de dood van de slachtoffers. Om aan een lynchpartij te ontkomen liep u naar een weg waar u een voertuig tegenhield. U liet zich naar een naburig dorp brengen waar u een ander voertuig naar Accra nam. Na uw aankomst aldaar hoorde u dat uw naam via de radio in verband werd gebracht met het incident waarbij u betrokken was. U belde daarop naar uw partner en vertelde haar wat u was overkomen. Vervolgens nam u een bus naar Lagos waar u een vriend had wonen. Omdat de slachtoffers, partner en kind waren van een zekere mister John, die lid was van de partij "National Democratic Congress" (NDC), vreesde u dat deze man u, als lid van de NPP, zou ombrengen als wraak voor het incident. Ook vreesde u dat, indien u gepakt zou worden door de politie, u levenslang zou opgesloten worden. U raadde de moeder van uw kinderen aan om naar haar geboorteregio in het oosten van het land te verhuizen. In juli 2018 nam u een bus naar Nigeria. In Nigeria vond u een persoon die u een reis naar Turkije regelde. Uw partner stuurde u hiervoor uw paspoort op. In Turkije hoorde u van uw partner dat uw vader door onbekenden was gedood. U begreep hieruit dat mister John achter de moord op uw vader zat. Na een vijftal dagen in Istanbul reisde u naar Griekenland. Onderweg raakte u uw Ghanees paspoort kwijt. Sinds uw aankomst in Griekenland ging u uiteen met de moeder van uw kinderen. In Griekenland leerde u de Kameroense D. N. (...) kennen. U werd een koppel en woonde samen. U diende samen als koppel op 31 augustus 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Aan D. N. (...) werd een beschermingsstatus toegekend. Uw verzoek om internationale bescherming werd op 18 mei 2021 geweigerd maar u kreeg er op 9 juli 2021 een verblijfsvergunning op basis van het statuut van uw partner D. (...). U regelde naast een verblijfskaart ook een reisdocument. Tot 2024 woonde en werkte u in Griekenland. Omdat u bij herberekening van uw belastingen steeds bijkomende belastingen moest betalen op de arbeid die u verrichte besloot u Griekenland te verlaten. Ook was u intussen uiteen met D. N. (...). Op 25 juli 2024 nam u een vlucht vanuit Griekenland naar België. Op 29 juli 2024 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend. Tijdens uw verblijf op straat in België verloor u uw Griekse documenten. U vreest bij een terugkeer naar Ghana te worden opgepakt en veroordeeld voor het incident van juli 2018.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een afbeelding van het blad met foto en identiteitsgegevens van uw Grieks reisdocument (d.d. 03/12/2021, geldig tot 02/12/2026); een afbeelding van uw Griekse verblijfskaart (ADET geldig tot 14/04/2026); een kopie van drie documenten in het Grieks die betrekking hebben op de betaling van achterstallige belastingen en een medisch verslag van onderzoek in het UMC Sint Pieter d.d. 15/11/2024. Op 27 januari 2025 ontving het CGVS een mail van uw raadvrouw mr. van Esch met de volgende documenten in bijlage: documenten voor afspraken bij het UMC Sint Pieter in Brussel bij de afdeling medische beeldvorming; een medisch attest van ziekte d.d. 23/01/2025 en voorschrift voor medicatie. Op 24 februari 2025 legde u bijkomend de volgende documenten neer: een kopie van uw lidkaart van de NPP; en drie verslagen van medische onderzoeken (Rx Thorax d.d. 27/01/2025, scanner crâne C d.d. 10/02/2025 en vraag om onderzoek bij een oogarts d.d. 24/02/2025). Op 31 maart 2025 stuurde uw raadvrouw mr. van Esch een mail met afbeeldingen van 8 arbeidsovereenkomsten uit België voor de periode februari-maart 2025 en inschrijfformulier met bewijs van betaling voor een cursus Nederlands.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Zo verscheen u op 23 januari 2025 op uw persoonlijk onderhoud op het Commissaris-generaal in zieke toestand. Uw protection officer merkte op dat u zwaar hoestte en er niet goed aan toe was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/01/2025 – verder "notities CGVS I", p. 2). Er werd u daarop gevraagd naar uw gezondheidstoestand. U beaamde ziek te zijn en klaagde over hoofdpijn. U gaf aan dat u op 3 februari 2025 een afspraak had om een scan van uw hoofd te laten maken. Uw raadvrouw mr. van Esch merkte hierbij op dat u bij haar had verteld dat u last had van hoofdpijn sinds u in Ghana ooit was geraakt aan uw hoofd (notities CGVS I, p.2). Ter staving van uw gezondheidsklachten legde u een medisch verslag neer van de afdeling neurologie van het UMC Sint Pieter d.d. 15/11/2024, waarin u verwees naar duizelingen, misselijkheid en evenwichtsstoornissen waarmee u sinds een hoofdtrauma twaalf jaar geleden, te kampen heeft (zie document 8 in de groene map). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het

Commissariaat-generaal en werd u voorgesteld om het persoonlijk onderhoud niet te laten doorgaan –een uitstel waarmee u akkoord ging- om uit te zieken en de nodige onderzoeken te laten uitvoeren. Ook werd u meegedeeld dat u van uw medische onderzoeken medische attesten diende mee te brengen of op te sturen voor uw volgend persoonlijk onderhoud. Wanneer u op 24 februari 2025 bij een tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS werd verwelkomd, werd u gevraagd hoe u zich voelde. U antwoordde dat u genezen was en het goed met u ging. U gaf ook duidelijk aan dat u fysiek en mentaal klaar was om het persoonlijk onderhoud aan te gaan (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/01/2025 – verder “notities CGVS II”, p. 2,3). Uit het door u neergelegde medische verslagen, met name een Rx van uw longen d.d. 27/01/2025, een scan van uw hoofd d.d. 10/02/2025 en een doorverwijzing naar een oogarts d.d. 24/02/2025 (zie documenten 10,11,12 in de groene map), kon verder worden opgemaakt dat er geen specifieke belemmeringen waren om een persoonlijk onderhoud te kunnen houden. U werd door uw protection officer er bijkomend op gewezen dat u steeds om een pauze mocht vragen, naast de pauze die u sowieso zou gegeven worden en dat u elk probleem diende te melden (notities CGVS II, p.3,4). Tussen 15u13 en 15u27 werd u een pauze gegeven. Na de pauze werd u gevraagd of u het gesprek nog verder kon zetten, wat u bevestigde (notities CGVS II, p.18). U maakte in de loop van uw persoonlijk onderhoud geen melding van mogelijke problemen die uw gesprek zouden belemmeren en gaf aan het einde van uw persoonlijk onderhoud aan geen opmerkingen te hebben, alle vragen te hebben verstaan, net als uw tolk goed te hebben begrepen (notities CGVS, p.29). Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade ’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart Ghana in juli 2018 te hebben verlaten omdat u er gezocht zou zijn door de Ghanese autoriteiten op beschuldiging een vrouw en haar kind te hebben gedood bij een ongeluk met een omgevallen boom die u velde. Ook vreest u hierom wraak vanwege mister John, de echtgenoot en vader van de slachtoffers (notities CGVS II, pp.18-22). U bent immers van mening dat hij u zou kunnen doden omdat hij tot de partij NDC behoort, die rivaliseerde met de partij die u aanhing, de NPP (notities CGVS II, p.27).

Echter dient te worden bemerkt dat de door u geopperde problemen in uw land van herkomst niet aannemelijk zijn en dit omwille van volgende vaststellingen:

-Ten eerste dient te worden gewezen op ernstige inconsistenties tussen uw verklaringen aangaande uw profiel in het land van herkomst zoals u deze opgaf in Griekenland en in België, die uw algemene geloofwaardigheid volledig op de helling zet. Het is nochtans van primordiaal belang om een correcte schets te geven van uw leefsituatie in uw land van herkomst voor uw komst naar Europa. U werd hierop nadrukkelijk gewezen tijdens de uitleg van de procedure (notities CGVS II, p.4).

Zo verklaarde u in Griekenland dat uw laatste adres in Ghana Bohyen in Kumasi was. U zou zes jaar naar school zij geweest en als chauffeur hebben gewerkt (zie Ref Cedoca 2024 GR DOB D1682, aanvraag derde landen d.d. 27/08/2024, blz. D). Over uw burgerlijke staat gaf u er aan op 1 juni 2018 in Ghana te zijn gehuwd met de Kameroense De. N. (...), (zie Ref Cedoca 2024 GR DOB D1682, aanvraag derde landen d.d. 27/08/2024, blz. E). In Ghana zou u één kind, uw zoon F. D. A. (...) hebben gehad uit een relatie met diens moeder die omkwam bij een auto-ongeluk (zie Ref Cedoca 2024 GR DOB D1682, aanvraag derde landen d.d. 27/08/2024, blz. E en F). Over uw ouders stelde u dat uw vader overleed toen u jong (baby) was en uw moeder toen u in de vijfde klas zat. U beweerde er eveneens geen broers en zussen te hebben gehad (zie Ref Cedoca 2024 GR DOB D1682, aanvraag derde landen d.d. 27/08/2024, blz. F).

Ten overstaan de Belgische asielinstanties vertelde u helemaal iets anders over u zelf en uw achtergrond. Zo gaf u aan negen jaar naar school te zijn geweest (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 06/08/2024 – verder “DVZ”, vraag 11 en CGVS II, p.6). U verklaarde in uw land in Amanchie/ Amansie bij Nkawieh/ Nkawie te hebben gewoond, samen met uw partner en jullie beide kinderen, uw dochter G. A. (...) en uw zoon F. D. A. (...) (notities CGVS II p.5,8). U zou er als kettingzaag operator hebben gewerkt (notities CGVS II, p.6). Uw relatie met de moeder van uw kinderen stopte toen u in Griekenland kwam waar u de Kameroense D. (...)/De.)Np. /N. (...) leerde kennen en waar u mee ging samen wonen (notities CGVS, p.5,12). U was nooit officieel gehuwd met uw partners (notities CGVS, p.8,13). De moeder van uw kinderen, waarmee u telefonisch in contact was, is duidelijk nog in leven en woont met uw kinderen in het oosten van Ghana (zie verklaringen DVZ, vraag 17 en notities CGVS II, p.8). Over uw moeder gaf u aan dat ze tot op het heden in leven is en in een klein dorp in de Ashanti regio woont, maar dat u de naam van dat dorp niet kent (notities CGVS II p.7). In tegenstelling tot uw bewering in Griekenland uw vader te hebben verloren toen u klein was, opperde u op het CGVS dat uw vader in 2018 werd omgebracht door de man die u zocht (notities CGVS II, p.6,7). Treffend is ook vast te stellen dat u ten overstaan de Belgische asielinstanties aangeeft een zus en een broer te hebben die in Ghana wonen (zie verklaringen DVZ, vraag 18 en notities CGVS II, p.10).

Geconfronteerd met al deze ernstige tegenstrijdigheden, zoals de door u opgegeven familiesamenstelling schoof u alle ongerijmdheden zoals gegevens van uw ouders, de gegevens van uw gezinsleden en uw siblings af op het feit dat u uw verklaringen in het Engels had moeten afleggen (notities CGVS, p.28,29). Uit de gegevens van de Griekse asielinstantie blijkt nochtans duidelijk dat u er aangaf Engels te kennen en uw interview in het Engels te willen doen. Wanneer u er werd gevraagd of u correcties of toevoegingen te willen

doen antwoordde u ontkennend en gaf tot slot aan dat u akkoord ging met de inhoud van uw interview nadat deze u werd voorgelezen (zie Ref Cedoca 2024 GR DOB D1682, aanvraag derde landen d.d. 27/08/2024, blzn. C en G en H en p.3 -beslissing in beroep d.d. 18/05/2021). Uw bewering dat de vastgestelde tegenstrijdigheden te wijten zijn aan taalproblemen kan dan ook niet worden gevolgd. Evenmin is uw uitleg dat uw moeder eigenlijk toch wel was overleden maar u door een andere vrouw werd grootgebracht te volgen (notities CGVS, p.28,29), daar u voor de confrontatie met de inconsistenties aangaande uw familieleden nooit spontaan deze informatie doorgaf. Het lijkt er dan ook op dat u post factum wat antwoorden verzint om een draai te geven aan de vastgestelde tegenstrijdigheden.

-Ten tweede kan er behalve aan het door u geschetste profiel in Ghana, evenmin nog enig geloof worden gehecht aan uw beweerde vertrekmotieven. Daarvoor zijn uw opeenvolgende verklaringen bij de Griekse en de Belgische asielinstanties te uiteenlopend. Waar u in België als directe vertrekmotief aangaf dat tijdens uw werk als operator van een kettingzaag per ongeluk twee mensen onder de takken terecht kwamen van de omgevallen boom en overleden, waardoor u bijna werd gelyncht door toegestroomde dorpelingen en u vreesde door de politie te worden beschuldigd en door de echtgenoot/vader van de omgekomenen te worden aangepakt (notities CGVS II, pp.18-22), maakte u hiervan geen enkel gewag in Griekenland. Daar vertelde u immers dat u omwille van problemen van uw echtgenote De. (...) /D. (...) werd bedreigd door een vrouw die haar in de prostitutie wilde dwingen (zie Ref Cedoca 2024 GR DOB D1682, aanvraag derde landen d.d. 27/08/2024, blz. G en p.6). In tegenstelling tot uw bewering bij de DVZ, waar u beweerde dat er een proces bij de rechtbank tegen u liep (zie vragenlijst CGVS d.d. 06/08/2024, vraag 2), gaf u op het CGVS te kennen niet op de hoogte te zijn over enige rechtszaak (notities CGVS II, p.19,20). Uw uitleg, dat de inconsistentie wederom te wijten zou zijn aan een vertaalfout, is echter niet overtuigend. Ten overstaan de Griekse asielinstellingen verklaarde u immers onomwonden dat u nooit van enig misdrijf werd beschuldigd en of werd veroordeeld (zie Ref Cedoca 2024 GR DOB D1682, aanvraag derde landen d.d. 27/08/2024, blz. G).

Los van het feit dat uw opeenvolgende verklaringen danig uiteenlopend zijn, levert u op geen enkele manier enig begin van bewijs van het door u op het CGVS beweerde incident, dat verder louter van gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard is. U stelde nochtans dat uw naam via de media werd verspreid naar aanleiding van het incident in juli 2018 en uw vader werd omgebracht in opdracht van de echtgenoot en vader van de slachtoffers, waarna uw oom een officiële aangifte deed bij de politie (zie vragenlijst CGVS d.d. 06/08/2024, vraag 5 en notities CGVS II, p.20,22,23,26). Gevraagd naar dergelijke bewijsstukken stelde u enkel dat u niets had (notities CGVS, p.21,23,28).

Gewezen op uw totaal uiteenlopende asielmotieven in Griekenland en België stelde u enkel: "In GR (Griekenland), omdat ik met mijn Kameroense (KAM) girlfriend was, gebruikte ze haar verhaal voor een samenleving te kunnen hebben. Hier vertel ik mijn verhaal los van haar verhaal ... Wat gebeurd was in GR omwille van mijn KAM vriendin, we hadden een gelijkaardig verhaal, zij had haar verhaal en ik de mijne maar men gebruikte enkel haar case voor de asielprocedure... Ja maar als je daar gaat verzoek indienen, ik ben van Ghana en zij van KAM en ze namen haar case aan voor ons beiden" (notities CGVS II, p.28). Deze algehele uitleg is echter niet afdoende noch overtuigend om de vastgestelde omissies te herstellen. Bovendien is het totaal onaannemelijk dat de Griekse asielinstanties –indien een verzoeker om internationale bescherming een persoonlijk asielrelaas brengt- deze verklaringen niet in aanmerking zou nemen en zich enkel zou baseren op de verklaringen van een partner. Uit de door u gegeven antwoorden in Griekenland blijkt bovendien nergens dat u enig gewag maakte van de door u beweerde problemen in Ghana die u in België, als enig element, uiteenzette. Los van de door u in Griekenland uiteengezette incidenten, met name dat u in Ghana werd vervolgd door een vrouw die uw Kameroense echtgenote in de prostitutie dwong en u van haar lijfwacht slagen op uw hoofd kreeg (zie Ref Cedoca 2024 GR DOB D1682, aanvraag derde landen d.d. 27/08/2024, p. 5,6), verklaarde u daar uitdrukkelijk dat er geen andere redenen waren waarom u Ghana had verlaten of er niet naartoe zou kunnen (Ref Cedoca 2024 GR DOB D1682, aanvraag derde landen d.d. 27/08/2024, p.6).

Daar u in Griekenland een weigeringsbeslissing had ontvangen op uw verzoek om internationale bescherming, lijkt het er sterk op dat u besloot om een nieuw verhaal te verzinnen in de hoop u van asielmotief in België te kunnen dienen. Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat hij de waarheid spreekt en coherente en consistente verklaringen aflegt inzake zijn vertrekmotieven. U liet echter duidelijk na hieraan te voldoen.

Gelet alle bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan uw vertrekmotieven. Andere redenen om Ghana te verlaten stelde u niet te kennen. U verklaarde bovendien, los van de door u uiteengezette feiten, geen problemen te hebben gekend met de autoriteiten in Ghana, noch met medeburgers (notities CGVS II, p.19).

De overige door u neergelegde documenten kunnen onderhavige beslissing niet ombuigen. De afbeeldingen van uw Grieks verblijfsdocument en uw Grieks reisdocument (documenten 1 en 2 in de groene map) bevatten enkel uw identiteitsgegevens die door mij niet worden betwist. Het feit dat u in Griekenland achterstallige belastingen diende te betalen –geattesteerd door drie documenten (document 3 in de groene map) heeft op zich geen enkele betrekking op de beoordeling of u internationale bescherming behoeft ten opzichte van Ghana. De door u neergelegde afbeelding van uw lidkaart van de NPP (document 9 in de groene map) kan enkel uw verklaring bijtreden dat u in Ghana lid was van deze partij, doch ondersteunt verder op geen enkele manier uw verklaringen aangaande uw beweerde problemen in Ghana daar deze niet geloofwaardig werden

bevonden. Wat betreft de inhoud van de door u neergelegde medische attesten uit België (documenten 4 tot en met 8 en 10 tot en met 12 in de groene map), staan deze feiten op zich niet ter discussie, doch geeft verder geen uitsluitend wat de werkelijke oorzaak is van uw gezondheidsklachten. Aan het door u beweerde incident van juli 2018, waarbij u door een menigte werd aangevallen en aan uw hoofd werd geraakt (notities CGVS I, p.2 en CGVS II, p.13,20), kon immers geen enkel geloof worden gehecht. Dat het door u voorgehouden hoofdtrauma niets te maken heeft met het opgeworpen incident in juli 2018 blijkt verder ook uit uw uitleg bij uw arts op 15 november 2024 (zie document 8 in de groene map), dat dit reeds twaalf jaar oud is, wat wil zeggen dat u dit gezondheidsprobleem reeds zes jaar voor uw vertrek uit Ghana zou hebben moeten gekregen en deze aldus geen enkele band aantoont met uw voorgehouden rechtstreeks vertrekmotief. Wat betreft de door uw raadvrouw opgestuurde arbeidsovereenkomsten in België waar u interim werk doet en een cursus Nederlands volgt (zie document 13 in de groene map), kan worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal zich in het kader van zijn bevoegdheid op basis van de wet van 15 december 1980 uitsluitend uitspreekt over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het respect voor het privéleven in België valt dan ook niet onder de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal, dat zich beperkt tot een onderzoek van de elementen in verband met de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van Vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), en van de artikelen 2 en 3 van Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM).

2.2. Verzoeker wijst erop dat hij lijdt aan aanhoudende hoofdpijn als gevolg van een hoofdtrauma dat hij opliep ten gevolge van een gewelddadig incident in zijn land van herkomst. Verzoeker benadrukt dat het medisch onderzoek, zoals het neurologisch verslag van het Universitair Medisch Centrum Sint-Pieter van 15 november 2024, bevestigt dat hij sinds het trauma last heeft van ernstige duizeligheid, misselijkheid, evenwichtsstoornissen en geheugenproblemen. Verzoeker wijst erop dat een traumatisch hersenletsel, zelfs wanneer het van relatief milde aard is, aanzienlijke gevolgen kan hebben voor de cognitieve functies, waaronder het geheugen, concentratievermogen en het vermogen om zich gebeurtenissen chronologisch en consistent te herinneren. Onder verwijzing naar literatuur over de impact van hersenletsel op de werking van het geheugen voert verzoeker aan dat een verstoord geheugen vooral merkbaar wordt in situaties waarbij nauwkeurige en gedetailleerde herinneringen vereist zijn, zoals tijdens een persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Verzoeker meent dat het CGVS onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn medische aandoening bij het beoordelen van de geloofwaardigheid en consistentie van zijn verklaringen hoewel zijn geheugenproblemen en concentratiestoornissen een significante invloed hebben gehad op de nauwkeurigheid van zijn getuigenis.

2.3. Verzoeker betoogt dat de door het CGVS vastgestelde inconsistenties in zijn verklaringen verklaarbaar zijn en niets aan zijn algemene geloofwaardigheid kunnen afdoen. Zo voert hij aan dat de discrepantie omtrent zijn laatste woonplaats mogelijk voortkomt uit een misverstand tijdens het Griekse gehoor, waar hij de vraag begreep als hebbende betrekking op zijn laatste verblijfplaats binnen de regio van Kumasi, alwaar verzoeker geboren was. Ook de verschillen inzake het aantal jaren scholing zouden volgens hem te wijten zijn aan gebrekkige communicatie in het Engels, bij gebrek aan een tolk in een taal die hij machtig was. Zijn beroepsverleden – zowel buschauffeur als kettingzaagoperator – is volgens verzoeker niet tegenstrijdig, aangezien beide functies deel uitmaken van zijn werkhistoriek en hij in Griekenland vanzelfsprekend verwees naar het beroep dat hij het langst en meest structureel had uitgeoefend.

Wat betreft de door het CGVS vastgestelde discrepantie inzake een vermeend huwelijk met mevrouw D. N. (...) voert verzoeker aan dat deze berust op een misverstand tijdens het Griekse gehoor. Verzoeker verliet Ghana pas in juli 2018 en leerde mevrouw N. (...) pas kennen in Griekenland, zodat van een huwelijk vóór zijn vertrek uit Ghana geen sprake kon zijn. Verzoeker stelt dat hij in Ghana traditioneel gehuwd was met de moeder van zijn kinderen, dat van enig wettelijk huwelijk geen sprake was, en dat zijn verwijzing naar een huwelijk in Griekenland aldus sloeg op de traditionele verbintenis met de moeder van zijn kinderen. Verzoeker benadrukt dat hij nooit heeft beweerd officieel gehuwd te zijn geweest met mevrouw N. (...), wat ook blijkt uit

het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, waar hij expliciet bevestigde dat er tussen hen geen huwelijk werd afgesloten.

Ook de inconsistenties omtrent zijn kinderen zijn volgens verzoeker toe te schrijven aan vertaalproblemen, waarbij verzoeker er andermaal op wijst dat het gehoor in Griekenland in het Engels plaatsvond.

Wat betreft zijn verklaringen inzake het overlijden van de moeder van zijn kinderen voert verzoeker aan dat ook deze discrepantie berust op een misverstand tijdens het Griekse gehoor. Hij stelt dat hij daar niet heeft verklaard dat de moeder van zijn kinderen overleden is, maar dat hij verwees naar het overlijden van zijn eigen moeder in 2015. Hij stelt dat hij de term “*mother*” gebruikte zonder verdere precisering, waarna de Griekse gehoorambtenaar er verkeerdelijk van uitging dat zijn verklaring betrekking had op de moeder van zijn kinderen.

De verschillende verklaringen omtrent het overlijden van zijn vader verklaart verzoeker door de specifieke context waarin zijn gehoor in Griekenland plaatsvond. Dienaangaande wijst verzoeker erop dat hij zijn verzoek had ingediend samen met zijn toenmalige partner in Griekenland, dat het relaas van die partner als uitgangspunt werd genomen, en dat er geen ruimte was om zijn eigen afzonderlijke beschermingsgronden te doen gelden, waardoor hij zich gebonden voelde een vereenvoudigde voorstelling van zijn familiale achtergrond te geven.

Ten slotte preciseert hij dat hij biologisch gezien enig kind is, maar dat hij opgroeide met de kinderen van de vrouw die hem na het overlijden van zijn eigen moeder opvoedde, waardoor hij deze kinderen in sociaal en affectief opzicht als zijn broer en zus beschouwt. Volgens verzoeker sluit zijn verklaring aan bij het begrip “fictieve verwantschap”, dat in diverse culturele contexten van toepassing is, en waarbinnen familiale banden niet uitsluitend op biologische criteria worden beoordeeld.

2.4. Aangaande de vaststelling dat verzoekers opeenvolgende verklaringen bij de Griekse en Belgische asielinstanties met betrekking tot zijn vertrekmotieven uiteenlopen, werpt verzoeker op dat hij in het kader van de Griekse asielprocedure een gezamenlijke asielaanvraag indiende met zijn toenmalige partner, mevrouw D. (...), waardoor de focus lag op haar relaas en de bedreigingen die zij onderging. Omdat die problemen ook een rechtstreekse impact hadden op zijn eigen veiligheid, baseerde hij zich destijds op haar verhaal, dat bovendien door de Griekse autoriteiten geloofwaardig werd bevonden en tot erkenning van haar vluchtelingenstatus leidde. Verzoeker had in die context weinig ruimte om zijn persoonlijke vluchtmotieven uiteen te zetten. Pas in de Belgische procedure kon hij zijn individueel asielrelaas naar voren brengen. Volgens verzoeker kunnen zijn verklaringen in Griekenland en België dan ook niet bestempeld worden als tegenstrijdig, gezien het relaas van zijn toenmalige partner en zijn eigen asielrelaas naast elkaar bestaan.

2.5. Met betrekking tot zijn inconsistente verklaringen inzake een gerechtelijke procedure voert verzoeker aan dat hij bij de DVZ de vraag naar eventuele “*accusations*” verkeerd begreep, omdat hij het woord “*issues*” hoorde en dit opvatte als een algemene vraag naar “problemen” met de autoriteiten, en niet als een vraag naar beschuldigingen of een juridische procedure. Dat verzoeker in Griekenland evenmin melding maakte van beschuldigingen tegen hemzelf wordt volgens verzoeker verklaard door het gegeven dat hij zijn asielaanvraag aldaar baseerde op de problematiek van zijn toenmalige partner, en dat er in die context geen reden was om over zijn eigen situatie te spreken.

2.6. Daar waar in de bestreden beslissing gewezen wordt op het ontbreken van een begin van bewijs aangaande het dodelijk incident waarbij hij betrokken was en het overlijden van zijn vader, voert verzoeker aan dat hij wel degelijk over foto's van het lichaam van zijn vader beschikte, die hem door de broer van zijn vader waren bezorgd en die konden dienen ter staving van zijn relaas, maar dat hij deze verloor toen zijn telefoon zoekraakte tijdens de reis van Turkije naar Griekenland. Verzoeker benadrukt dat zijn oom inmiddels is overleden, zodat hij geen mogelijkheid meer heeft om de beelden opnieuw te verkrijgen of om bijkomende documenten, te verzamelen, aangezien hij niet over andere contacten in Ghana beschikt die hem hierbij zouden kunnen bijstaan.

2.7. Met betrekking tot de stelling van het CGVS dat verzoeker na een eerdere negatieve beslissing in Griekenland een “nieuw” verhaal zou hebben geconstrueerd, voert verzoeker aan dat dit standpunt voorbijgaat aan de feitelijke context waarin zijn eerdere verklaringen tot stand kwamen. Hij herhaalt dat zijn asielaanvraag in Griekenland gebaseerd was op het relaas van zijn toenmalige partner en dat hij pas in België de mogelijkheid kreeg om zijn eigen vluchtmotieven uiteen te zetten. Verzoeker stelt voorts dat variaties of aanvullingen in verklaringen niet zonder meer als ongeloofwaardig mogen worden beschouwd wanneer daarvoor een plausibele uitleg bestaat, zoals hier het geval is.

2.8. Verzoeker betwist niet dat zijn lidmaatschap bij de politieke partij *New Patriotic Party* (hierna: de NPP) losstaat van het dodelijk incident, maar stelt dat zijn politieke affiliatie wel een relevante omstandigheid vormt die de ernst en geloofwaardigheid van zijn vrees versterkt, aangezien de echtgenoot en vader van de

slachtoffers, mister J. (...), lid was van de National Democratic Congress (hierna: de NDC), een rivaliserende partij van de NPP. In die context, zo betoogt verzoeker, krijgt het dodelijke incident een politieke lading, waardoor hij niet enkel represailles om persoonlijke redenen vreesde, maar ook vervolging op grond van zijn politieke overtuiging. Door zijn NPP-lidmaatschap los te koppelen van de context van zijn asielrelaas, heeft het CGVS volgens verzoeker het cumulatieve karakter van de risicofactoren miskend.

2.9. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verwijst verzoeker naar zijn asielmotieven. Hij betoogt vervolgens dat hij geen beroep kan doen op de bescherming van de Ghanese autoriteiten, gelet op de structurele tekortkomingen binnen het Ghanese rechtssysteem. Hij wijst erop dat de politie na de moord op zijn vader, ondanks een officieel ingediende klacht, geen onderzoek heeft ingesteld, wat volgens hem duidt op een manifeste onwil of onvermogen van de Ghanese staat om burgers te beschermen tegen ernstige mensenrechtenschendingen. Verzoeker voert voorts aan dat toegang tot gerechtigheid in Ghana doorgaans afhankelijk is van financiële middelen en dat mister John over de nodige financiële en politieke middelen beschikt om een advocaat te betalen en het rechtssysteem tegen verzoeker te gebruiken.

Verzoeker betoogt vervolgens, onder verwijzing naar landeninformatie, dat er ernstige systemische tekortkomingen bestaan binnen de Ghanese rechtsorde, dat er melding wordt gemaakt van structurele straffeloosheid, corruptie, omkoping en een gebrek aan toegang tot rechtsbijstand voor kwetsbare burgers. Verzoeker meent dat van hem dan ook niet redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij zich tot de Ghanese autoriteiten zou wenden, nu elke poging tot bescherming tevergeefs of ondoeltreffend zou zijn geweest. De cumulatie van structurele tekortkomingen, het uitblijven van enig optreden na de moord op zijn vader en de politieke dimensie van het conflict met J. (...) leiden volgens verzoeker tot het besluit dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.9. Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, hem in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterste ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS.

2.10. Verzoeker voegt geen nieuwe stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Nota met opmerkingen

Op 11 juni 2025 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de Vreemdelingenwet, een nota met opmerkingen overgemaakt.

4. Juridisch kader

4.1. Bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de vaststellingen of motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van verzoekende partij daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte *'beoordeling van feiten en omstandigheden'* in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4.3. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing de artikelen 2 en 3 van het EVRM schendt, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

5. Over de bijzondere procedurele noden in het licht van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“(…) moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Zo verscheen u op 23 januari 2025 op uw persoonlijk onderhoud op het Commissaris-generaal in zieke toestand. Uw protection officer merkte op dat u zwaar hoestte en er niet goed aan toe was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/01/2025 – verder “notities CGVS I”, p. 2). Er werd u daarop gevraagd naar uw gezondheidstoestand. U beaamde ziek te zijn en klaagde over hoofdpijn. U gaf aan dat u op 3 februari 2025 een afspraak had om een scan van uw hoofd te laten maken. Uw raadsvrouw mr. van Esch merkte hierbij op dat u bij haar had verteld dat u last had van hoofdpijn sinds u in Ghana ooit was geraakt aan uw hoofd (notities CGVS I, p.2). Ter staving van uw gezondheidsklachten legde u een medisch verslag neer van de afdeling neurologie van het UMC Sint Pieter d.d. 15/11/2024, waarin u verwees naar duizelingen, misselijkheid en evenwichtsstoornissen waarmee u sinds een hoofdtrauma twaalf jaar geleden, te kampen heeft (zie document 8 in de groene map). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal en werd u voorgesteld om het persoonlijk onderhoud niet te laten doorgaan –een uitstel waarmee u akkoord ging- om uit te zien en de nodige onderzoeken te laten uitvoeren. Ook werd u meegedeeld dat u van uw medische onderzoeken medische attesten diende mee te brengen of op te sturen voor uw volgend persoonlijk onderhoud. Wanneer u op 24 februari 2025 bij een tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS werd verwelkomd, werd u gevraagd hoe u zich voelde. U antwoordde dat u genezen was en het goed met u ging. U gaf ook duidelijk aan dat u fysiek en mentaal klaar was om het persoonlijk onderhoud aan te gaan (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/01/2025 – verder “notities CGVS II”, p. 2,3). Uit het door u neergelegde medische verslagen, met name een Rx van uw longen d.d. 27/01/2025, een scan van uw hoofd d.d. 10/02/2025 en een doorverwijzing naar een oogarts d.d. 24/02/2025 (zie documenten 10,11,12 in de groene map), kon verder worden opgemaakt dat er geen specifieke belemmeringen waren om een persoonlijk onderhoud te kunnen houden. U werd door uw protection officer er bijkomend op gewezen dat u steeds om een pauze mocht vragen, naast de pauze die u sowieso zou gegeven worden en dat u elk probleem diende te melden (notities CGVS II, p.3,4). Tussen 15u13 en 15u27 werd u een pauze gegeven. Na de pauze werd u gevraagd of u het gesprek nog verder kon zetten, wat u bevestigde (notities CGVS II, p.18). U maakte in de loop van uw persoonlijk onderhoud geen melding van mogelijke problemen die uw gesprek zouden belemmeren en gaf aan het einde van uw persoonlijk onderhoud aan geen opmerkingen te hebben, alle vragen te hebben verstaan, net als uw tolk goed te hebben begrepen (notities CGVS, p.29). Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

In zoverre verzoeker aanvoert dat het CGVS onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn medische toestand en de daaruit voortvloeiende bijzondere procedurele noden, kan de Raad dit standpunt niet bijtreden. Uit het administratief dossier blijkt dat het CGVS wel degelijk rekening heeft gehouden met de door verzoeker aangehaalde gezondheidsklachten en passende steunmaatregelen heeft genomen. Zo werd het eerste persoonlijk onderhoud van 23 januari 2025 stopgezet nadat verzoeker aangaf zich ziek te voelen en hoofdpijn te hebben, en werd hij verzocht de resultaten van zijn medische onderzoeken over te leggen.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van 24 februari 2025 kan niet blijken dat verzoeker ten tijde van dit onderhoud in de onmogelijkheid verkeerde of verhinderd was gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen. Verzoeker verklaarde immers zelf dat hij genezen was, dat het goed met hem ging en dat hij fysiek en mentaal in staat was het onderhoud te voeren (AD, stuk 5, Bijkomende informatie, notities persoonlijk onderhoud van 24 februari 2025 (hierna: NPO CGVS II, p. 2-3). Bovendien blijkt dat het persoonlijk onderhoud op normale wijze en zonder noemenswaardige problemen is verlopen. Verzoeker kon de redenen van zijn vrees op een zelfstandige en functionele manier uiteenzetten. Hij kon het gesprek volgen, begreep de gestelde vragen en kon hierop concrete antwoorden formuleren. Op geen enkel moment tijdens dit persoonlijk onderhoud maakte verzoeker melding van geheugen- of concentratieproblemen. Evenmin formuleerden verzoeker of zijn raadsvrouw opmerkingen over het verloop van het onderhoud. Verzoeker bevestigde op het einde van zijn persoonlijk onderhoud nog dat hij alle vragen had verstaan en dat hij de tolk goed begrepen had (NPO II, p. 29).

Uit het neurologisch verslag van het Universitair Medisch Centrum Sint-Pieter van 15 november 2024 kan, in weerwil van wat verzoeker thans betoogt, niet blijken dat hij te kampen heeft met geheugenproblemen of cognitieve beperkingen die een persoonlijk onderhoud onmogelijk of problematisch zouden maken. De arts stelde weliswaar vast dat er in hoofde van verzoeker sprake is van “(v)ertige postionnel paroxystique bénin” (vrije vertaling: “goedaardige paroxismale positieduizeligheid”) en dus een evenwichtsstoornis, doch dat het neurologisch onderzoek evenwel geruststellend is. Het medisch verslag vermeldt hierbij uitdrukkelijk “(p)atient bien orienté dans le temps et l’espace, pas de trouble cognitif évident” (vrije vertaling: “patiënt is goed georiënteerd in tijd en ruimte, geen duidelijke cognitieve stoornissen”). Verder blijkt dat het evenwichtsprobleem waarmee verzoeker kampte tijdelijk en behandelbaar is, aangezien kinesitherapie werd aanbevolen totdat de symptomen verdwijnen. Uit dit attest blijkt dus niet dat verzoeker lijdt aan enige geheugenstoornis of cognitieve disfunctie die zijn vermogen om op volwaardige wijze aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen zou beperken.

Op grond van de voorgaande vaststellingen kan dus niet worden besloten dat geen of niet afdoende rekening werd gehouden met verzoekers specifieke situatie en evenmin dat verzoeker niet in staat was de door hem beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voor te brengen, en moet redelijkerwijze worden aangenomen dat zijn rechten in het kader van de procedure bij de verwerende partij gerespecteerd werden en dat hij kon voldoen aan de verplichtingen die op hem rusten in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming.

6. Beoordeling van het beroep

6.1. Verzoeker verklaart dat hij Ghana verlaten heeft omdat hij er gezocht wordt door de Ghanese autoriteiten nadat hij tijdens zijn werkzaamheden als kettingzaagoperator in juli 2018 betrokken was bij een ongeluk waarbij een vrouw en haar kind om het leven kwamen door een omgevallen boom. Tevens vreest verzoeker wraakacties vanwege de echtgenoot en vader van de slachtoffers, “mister J.”, lid van de oppositiepartij NDC, terwijl verzoeker zelf lid was van de NPP.

6.2. In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas. Daartoe wordt vooreerst vastgesteld (i) dat verzoekers algemene geloofwaardigheid ernstig wordt ondermijnd door wezenlijke inconsistenties tussen zijn verklaringen in Griekenland en België aangaande zijn profiel in zijn land van herkomst. Zo legt verzoeker uiteenlopende verklaringen af over zijn laatste verblijfplaats, zijn scholing, zijn beroepsactiviteiten, zijn burgerlijke staat, zijn kinderen, het (al dan niet) overlijden van zijn moeder, de wijze waarop zijn vader om het leven kwam, en het al dan niet hebben van broers en zussen. Daarnaast wordt (ii) geoordeeld dat verzoekers asielmotieven evenmin geloofwaardig zijn, aangezien verzoeker in België aanvoert Ghana te hebben verlaten na een dodelijk ongeval en zijn nationale autoriteiten alsook represailles van een NDC-politicus te vrezen, terwijl hij hiervan in Griekenland geen enkel gewag maakte, doch daar verklaarde dat zijn vertrek verband hield met de problemen van zijn partner DE. (...)D. (...) die bedreigd werd door een vrouw die haar in de prostitutie wilde dwingen. Verder (iii) wordt erop gewezen dat verzoeker geen enkel begin van bewijs heeft voorgelegd met betrekking tot het door hem aangehaalde dodelijk incident hoewel verzoeker verklaard had dat zijn naam in de media verschenen was, en zijn oom een klacht had ingediend nadat verzoekers vader vermoord werd in opdracht van de echtgenoot en vader van de slachtoffers. Ook (iv) verzoekers verklaringen omtrent een al dan niet lopend gerechtelijk onderzoek worden als tegenstrijdig bestempeld, nu hij bij de DVZ melding maakte van een lopende gerechtelijke procedure, maar bij het CGVS verklaarde niet op de hoogte te zijn van enige rechtszaak, en hij in Griekenland verklaarde nooit voor enig misdrijf beschuldigd of veroordeeld te zijn. Wat (vi) de door verzoeker neergelegde documenten betreft, wordt vastgesteld dat deze niet van aard zijn om de appreciatie van verzoekers asielrelaas in een ander daglicht te stellen.

6.3. In de bestreden beslissing wordt op zeer omstandige wijze gemotiveerd aangaande voormelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel, zoals blijkt uit wat volgt, geheel in gebreke blijft.

6.3.1. Immers, in zoverre verzoeker aanvoert dat de vastgestelde discrepanties in zijn verklaringen met betrekking tot zijn laatste woonplaats, scholing, beroepsverleden en familiale situatie te wijten zijn aan een gebrekkige communicatie in het Engels tijdens de Griekse asielprocedure komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter herhalen van de uitleg die hij reeds tijdens zijn persoonlijk onderhoud verschaftte toen hij gewezen werd op zijn flagrant tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot zijn persoonlijke levensloop en familiale achtergrond (NPO CGVS II, p. 28-29). In de bestreden beslissing wordt er echter terecht op gewezen dat verzoeker zelf gevraagd had om zijn verklaringen in het Engels af te leggen. Zo leest de Raad in de beslissing van de Griekse beroepscommissie van 18 mei 2021: “*The applicant's mother tongue is Twi. However, the applicant insisted that the interviews be conducted in English.*” (vrije vertaling: “De moedertaal

van de verzoeker is Twi. De verzoeker stond er echter op dat de interviews in het Engels werden afgenomen.”) (AD, stuk 6, Landeninformatie, Aanvraag derde landen (vertaling), Beslissing Griekse beroepscommissie van 18 mei 2021, p.3). Verzoeker kan dan ook bezwaarlijk ernstig voorhouden dat hij zich ten overstaan van de Griekse autoriteiten niet heeft kunnen uitdrukken in een taal die hij voldoende beheerst, nu hij zelf verzocht het interview in het Engels te voeren.

Evenmin kan verzoeker gevolgd worden in zijn betoog dat hij hierdoor de vraagstelling mogelijks verkeerd heeft begrepen, of dat een deel van de vertaling van de door hem geformuleerde antwoorden mogelijks verloren is gegaan. Dit klemmt des te meer nu blijkens de stukken vervat in het administratief dossier verzoekers verklaringen zoals afgelegd ten overstaan van de Griekse Asieldienst bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming aan hem werden voorgelezen, dat hij geen enkele correctie of verduidelijking heeft aangebracht op het moment dat hem daartoe uitdrukkelijk de kans werd geboden, en dat hij zijn verklaringen vervolgens zonder voorbehoud heeft ondertekend (AD, stuk 6, Landeninformatie, Aanvraag derde landen (vertaling), Formulier voor het indienen van een verzoek om internationale bescherming van 31 augustus 2018, p. 5- 6). Daarbij dient tevens te worden vastgesteld dat verzoeker, na de indiening van zijn verzoek, nogmaals werd gehoord in het kader van de Griekse asielprocedure, met name op 30 oktober 2018 en 4 februari 2019, alvorens een beslissing werd genomen waartegen hij vervolgens beroep instelde (Beslissing Griekse beroepscommissie van 18 mei 2021, p. 1). Dat verzoeker tijdens de daaropvolgende beroepsprocedure in Griekenland wél verzocht om zijn geboortedatum te wijzigen van 14 mei 1994 naar 18 mei 1984 - een verzoek waarop de Griekse beroepscommissie niet kon ingaan wegens het ontbreken van enig stavingstuk (Beslissing Griekse beroepscommissie van 18 mei 2021, p. 6) - toont bovendien aan dat verzoeker, toen hij vaststelde dat de door hem verstrekte gegevens verkeerd genoteerd waren, hij over de mogelijkheid beschikte, en deze ook te baat heeft genomen, dit te melden. Er kan dan ook in alle redelijkheid van worden uitgegaan dat, indien verzoekers verklaringen betreffende zijn laatste verblijfplaats, zijn scholing, zijn burgerlijke staat, zijn kinderen, en het overlijden van zijn moeder, verkeerd begrepen waren of indien daarbij een fout in de vertaling was geslopen, verzoeker dit eveneens onder de aandacht van de Griekse autoriteiten zou hebben gebracht, *quod non in casu*.

6.3.2. Aangaande verzoekers burgerlijke staat stelt de Raad vast dat verzoeker bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming te Griekenland uitdrukkelijk heeft verklaard gehuwd te zijn met mevrouw DE. (...)N. (...). Hij gaf daarbij niet alleen aan dat het huwelijk werd voltrokken op 1 juni 2018 in Ghana, doch stelde ook expliciet dat zij zijn eerste echtgenote was en dat zij Ghana samen hadden verlaten en via Turkije naar Griekenland gereisd zijn (AD, stuk 6, Landeninformatie, Aanvraag derde landen (vertaling), Formulier voor het indienen van een verzoek om internationale bescherming van 31 augustus 2018, p. 3; beslissing Griekse beroepscommissie van 18 mei 2021, p. 5-6). Deze verklaringen laten naar het oordeel van de Raad geen ruimte voor twijfel over de aard van de relatie met mevrouw DE. (...)N. (...) zoals door verzoeker zelf voorgesteld, met name een wettelijk huwelijk dat vóór zijn vertrek uit Ghana zou hebben plaatsgevonden.

Het betoog van verzoeker dat hij traditioneel gehuwd was met de moeder van zijn kinderen en dat zijn verwijzing naar een huwelijk in Griekenland op deze vermeende traditionele verbintenis zou hebben geslagen, strookt evenmin met zijn eerder afgelegde verklaringen in Griekenland. Zo verklaarde verzoeker met betrekking tot de moeder van zijn zoon F. (...) dat zij enkel partners waren. Nergens blijkt dat hij heeft aangegeven met haar, al dan niet traditioneel, gehuwd te zijn. Integendeel, in de beslissing van de Griekse Beroepscommissie wordt opgemerkt dat verzoekers zoon F. (...) “*buiten het huwelijk is geboren*” (AD, stuk 6, Landeninformatie, *Aanvraag derde landen* (vertaling), Formulier van 31 augustus 2018, p. 3-4; beslissing van de Griekse Beroepscommissie van 18 mei 2021, p. 4).

6.3.3. Uit het Griekse asieldossier blijkt voorts dat verzoeker bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming uitdrukkelijk en ondubbelzinnig heeft verklaard dat de moeder van zijn kind in 2015 is overleden ten gevolge van een verkeersongeval. De stelling van verzoeker dat hij met de term “*mother*” zou hebben bedoeld op zijn eigen moeder, kan niet overtuigen. Indien verzoeker het overlijden van zijn eigen moeder had bedoeld, valt niet in te zien waarom er dan tevens genoteerd werd dat zijn zoon thans bij de grootmoeder, zijnde de moeder van zijn overleden partner, verblijft. Uit het Griekse asieldossier blijkt bovendien dat verzoeker elders verklaarde dat zijn moeder reeds overleden was toen hij in de vijfde klas zat. Aangezien verzoeker in 1994 is geboren, was hij in 2015 ongeveer 21 jaar oud, zodat het overlijden in 2015 onmogelijk op zijn eigen moeder betrekking kan hebben gehad (AD, stuk 6, Landeninformatie, *Aanvraag derde landen* (vertaling), Formulier van 31 augustus 2018, p. 4).

6.3.4. Verzoekers stelling dat de discrepantie omtrent zijn laatste woonplaats in Ghana het gevolg is van een misverstand tijdens het Griekse gehoor, kan evenmin worden gevolgd. Zijn huidige uitleg dat hij veronderstelde dat enkel naar zijn verblijf binnen zijn geboorteplaats Kumasi werd gevraagd, en dat hij daarom aangaf dat dit Bohyen was, een wijk in Kumasi, doch dat hij vervolgens verhuisde naar Amansie, nabij Nkawieh, strookt niet met de concrete gegevens vervat in het administratief dossier. Zo blijkt dat

verzoeker weliswaar aanvankelijk tijdens zijn gehoor van 31 augustus 2018 verklaarde geboren te zijn in Kumasi, doch uit de beslissing van de Griekse beroepscommissie, die volgt op de persoonlijke onderhouden van 30 oktober 2018 en 4 februari 2019, blijkt dat verzoeker zijn verklaring betreffende zijn geboorteplaats nadien heeft gewijzigd. In deze beslissing leest de Raad dat verzoeker verklaarde geboren te zijn in Nkawie en vervolgens opgegroeid zou zijn in Bohyen, een buitenwijk van Kumasi. Waar verzoeker thans stelt dat hij in Kumasi werd geboren en pas later naar Nkawie verhuisde, zijn zijn verklaringen andermaal diametraal tegenovergesteld aan hetgeen hij eerder voor de Griekse autoriteiten heeft verklaard. Verzoekers betoog in het verzoekschrift vormt dan ook niet meer dan een gekunstelde post factum-verklaring teneinde zijn eerdere verklaringen omtrent zijn laatste verblijfplaats in zijn land van herkomst alsnog verenigbaar te laten schijnen (AD, stuk 6, Landeninformatie, *Aanvraag derde landen* (vertaling), Formulier van 31 augustus 2018, p. 3; beslissing van de Griekse Beroepscommissie van 18 mei 2021, p. 4).

6.3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker er met zijn betoog niet in slaagt de vastgestelde inconsistente verklaringen aangaande diverse wezenlijke elementen met betrekking tot zijn persoonlijke levensloop en familiale achtergrond te verschonen. De Raad benadrukt te dezen dat een verzoeker om internationale bescherming de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en dat het aan hem is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas en dit op een coherente en consistente wijze. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Uit het geheel van voorgaande vaststellingen blijkt genoegzaam dat verzoeker op ernstige wijze heeft verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht. De vaststelling dat verzoeker zeer uiteenlopende verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot diverse aspecten van zijn persoonlijke leefwereld en achtergrond, ook die van relevante familieleden, en hier geen bevredigende verklaring voor kan geven doet reeds in ernstige mate afbreuk aan zijn algemene geloofwaardigheid.

6.3.6. De geloofwaardigheid van de door verzoeker aangevoerde asielmotieven wordt verder op fundamentele wijze ondermijnd doordat verzoeker in België aanvoert dat hij zowel zijn nationale autoriteiten als represailles van een NDC-politicus vreest nadat hij een dodelijk ongeval had veroorzaakt bij het vellen van een boom, terwijl hij hiervan in Griekenland geen enkel gewag maakte, maar daar verklaarde dat zijn vertrek verband hield met de problemen van zijn partner, DE. (...)D. (...), die bedreigd werd door een vrouw die haar in de prostitutie wilde dwingen.

In zoverre verzoeker aanvoert dat hij zich tijdens de Griekse asielprocedure gebonden voelde door het relaas van zijn Kameroense partner, waardoor hij zich genoodzaakt zag om een vereenvoudigde en neutrale versie van zijn familiale achtergrond te geven en zich te focussen op haar problemen, met name de pogingen tot seksuele uitbuiting en bedreigingen, kan hij geenszins overtuigen, nu verzoekers blijken de stukken vervat in het administratief dossier uitdrukkelijk verklaard had dat hij, behoudens de problemen van zijn echtgenote, geen andere problemen kende in Ghana (AD, stuk 6, Landeninformatie, *Aanvraag derde landen* (vertaling), Beslissing van de Griekse Beroepscommissie van 18 mei 2021, p. 6). Voorts blijkt uit dezelfde beslissing van de Griekse beroepscommissie dat de echtgenote van verzoeker wél internationale bescherming werd toegekend, terwijl zijn verzoek werd afgewezen. In die omstandigheden kan in alle redelijkheid worden aangenomen dat verzoeker, indien hij daadwerkelijk eigen asielmotieven had die losstonden van het relaas van zijn echtgenote, hij deze ook ten aanzien van de Griekse autoriteiten kenbaar zou hebben gemaakt.

6.3.7. Daar waar verzoeker de tegenstrijdigheid in zijn opeenvolgende verklaringen ten overstaan van de Belgische asielinstanties omtrent het bestaan van een rechtszaak tracht te verklaren door erop te wijzen dat hij de vraag bij de DVZ verkeerd zou hebben begrepen, treedt de Raad de verwerende partij bij daar waar zij in haar nota met opmerkingen stelt: *“Waar verzoeker betreffende of er ja dan neen een rechtszaak tegen hem loopt, meent dat er bij de DVZ aan verzoeker werd gevraagd of er “accusations” tegen hem waren en hij dit verkeerd heeft verstaan als algemene kwesties die mogelijks met de autoriteiten hadden te maken, maar geen juridische beschuldigingen of processen, antwoordt verweerder dat uit de Vragenlijst van het CGVS heel duidelijk blijkt dat verzoeker wel degelijk begreep dat er werd gevraagd naar een veroordeling of proces bij de rechtbank daar hij voor de DVZ zelf verder verduidelijkte over welke rechtbank het ging (zie Vragenlijst CGVS vraag 2). Overigens dient te worden opgeworpen dat de uitleg in het verzoekschrift aangaande de tegenstrijdigheid verschilt van deze die verzoeker had gegeven voor het CGVS. Tijdens het persoonlijk onderhoud geconfronteerd met voornoemde incoherentie stelde hij het volgende: “Ik denk dat er vertalingsprobleem was, ik zei als ik was gebleven zou men me naar de RB [rechtbank] hebben genomen”*

(zie NPO CGVS II, p.20). Dat verzoeker twee keer een verschillende verschoning geeft, versterkt de vastgestelde tegenstrijdigheid."

6.3.8. Dient tot slot te worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel begin van bewijs heeft voorgelegd ter staving van de door hem aangehaalde feiten, hoewel verzoeker zelf heeft verklaard dat het incident waarbij door zijn toedoen een vrouw en haar kind omkwamen media-aandacht heeft gekregen en dat zijn naam daarbij werd vermeld (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Vragenlijst CGVS d.d. 6 augustus 2024, p. 2, vraag 5; NPO CGVS II, p. 20, 22, 26). Het is dan ook geenszins aannemelijk dat, indien er daadwerkelijk over dit incident werd bericht in de media, verzoeker geen enkel stuk zou kunnen aanbrengen dat zijn relaas ook maar in de geringste mate kan ondersteunen

Daar waar verzoeker betoogt dat hij over foto's van het lichaam van zijn vader beschikte maar dat hij zijn telefoon is kwijtgeraakt, en dat zijn oom - die hem deze foto's zou hebben bezorgd - inmiddels is overleden, stelt de Raad vast dat verzoeker niet verder komt dan het uiten van blote beweringen.

6.3.9. Na doorlezing van het verzoekschrift stelt de Raad tot slot vast dat verzoeker voor het overige weliswaar kenbaar maakt het niet eens te zijn met de motieven van de bestreden beslissing, doch dat hij geen valabele argumenten aanvoert die de desbetreffende pertinente overwegingen, dewelke steun vinden in het administratief dossier, weerleggen of ontkrachten. Verzoeker komt immers niet verder dan het poneren van een vrees, het volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen, het ontkennen en minimaliseren van de vastgestelde incoherenties, het uiten van blote beweringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt de pertinente motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken.

6.3.10 De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangevoerde problemen te Ghana. Het betoog van verzoeker inzake de door hem voorgelegde lidkaart van de NPP en de eventuele beschermingsmogelijkheden in Ghana kan derhalve niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

6.4. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

6.5. Verzoeker toont niet aan dat er heden in Ghana een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert. In hoofdzaak kan verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

6.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

6.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

7. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend vijftientig door:

K. ALLYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

K. ALLYNS